

verrassend vreugdevol delen van het licht

Welkom

Voorganger

Vandaag willen we het vredeslicht doorgeven. Het vredeslicht wil overal ter wereld licht, hoop en warmte uitdragen naar alle hoeken van de wereld.

Het vredeslicht vertrekt vanuit Bethlehem, een multiculturele stad waar verschillende culturen en volkeren proberen samen te leven? Vaak loert in deze stad en op vele andere plaatsen in de wereld de kans op conflict om de hoek. Daarom is deze boodschap van vrede van groot belang.

Het verspreiden van het vredeslicht wil mensen overal ter wereld uitnodigen om met een open blik te leren om samen te leven en te leren met elkaar.

Het vredeslicht wil mensen van elk systeem, religie of politiek strekking die de fundamentele rechten van de mens respecteert uitnodigen tot verbinding. We zijn met elkaar en wij (er) voor elkaar. We hebben elkaar nodig. Dit vinden we terug in de filosofie van Ubuntu.

Voorganger

In deze donkere tijden bereiden de christenen zich voor op Kerstmis, ze kijken uit naar de geboorte van Jezus. Vier weken lang ontsteken ze iedere zondag een kaars aan de adventskrans. Het licht groeit in de duisternis.

Luisteren we naar een getuigenis van mensen die het licht van Jezus mochten ontvangen en doorgeven.

(naar de tekst uit Lichtjes, slingers en verhalen p. 45-49; NZV uitgeverij Hilversum)

Getuigenissen

Gast 1

Ik kom van Kana, van het feest, twee mensen gingen trouwen.

Ik speelde daar en zong het meest, totdat ik op moest houden.

De wijn was op en niemand had nog geld om bij te kopen.

Maar Jezus kwam en maakte wijn.

Het was niet afgelopen.

Wij vieren omdat Jezus in de wereld is gekomen.

Wij vieren om het licht dat Hij steeds is geweest.

Gast 2

Ik ben een wijze en ik weet van alles over alles.
En ik vertel je wat ik deed.
Ik volgde een ster die aan de hemel stond.
Ik reisde lang op mijn kameel naar Bethlehem in Judea.
Ik vond een koningskind in een stal bij Jozef en Maria.
Wij vieren omdat Jezus in de wereld is gekomen.
Wij vieren om het licht dat Hij steeds is geweest.

Gast 3

Ik ben een herder en heel arm.
Ik pas 's nachts op de schapen.
Eens was het donker en nog warm, ik lag al haast te slapen.
Toen zag ik een ster en hoorde engelenkoren.
Voor de armen in het land was de Redder geboren.
Wij vieren omdat Jezus in de wereld is gekomen.
Wij vieren om het licht dat Hij steeds is geweest.

Gast 4

Ik was een verlamde man, ze moesten mij steeds dragen.
Tok ik door 't dak bij Jezus kwam.
Nu dans ik alle dagen.
Is 't gek dat zieke mensen graag bij Jezus wilde wezen?
Hij gaf de mensen nieuwe moed.
Hij kon ze genezen.
Wij vieren omdat Jezus in de wereld is gekomen.
Wij vieren om het licht dat Hij steeds is geweest.

Gast 5

Ik had jarenlang gespaard om iets aan hem te geven.
't Geheimpje had ik goed bewaard.
Ik moest een beetje beven.
Ik hield van Jezus, heel erg veel en bracht zoete geuren.
Hij vond het fijn dat ik dat deed. Hij liet het zo gebeuren.
Wij vieren omdat Jezus in de wereld is gekomen.
Wij vieren om het licht dat Hij steeds is geweest.

Gast 6

Jezus kwam in ons dorp voorbij.
Vijfduizend man ging luisteren.
Toen het avond werd hoorden wij de mensen droevig fluisteren.
We moeten gaan, 't is etenstijd.
Maar Jezus gaf ons eten.
Hij leerde ons te delen door elkaar niet te vergeten.
Wij vierten omdat Jezus in de wereld is gekomen.
Wij vierten om het licht dat Hij steeds is geweest.

Een verrassend vreugdevol verhaal van hoop, vrede en dialoog

Voorganger

Luisteren we naar een verhaal van licht en hoop, over vrede en dialoog, een verhaal van 800 jaar geleden, maar nog steeds een grote inspiratie voor de wereld van vandaag.

De ontmoeting van Franciscus en de Sultan.

In de stad Gubbio leefde een roofzuchtige wolf. Hij doodde hun schapen en koeien, hij viel zelfs mensen aan. De mensen leefden voortdurend in angst. De bewoners klaagden over hem tegen Franciscus.

Franciscus beloofde om met de wolf te gaan praten. God wil dat alle schepselen in vrede samenleven, was zijn motto. Hij ging met de wolf praten in Gods naam.

‘Broeder wolf, je gaat mij geen pijn doen, en je zult nooit meer een mens of een dier pijn doen. God vindt het niet goed dat je de schepping kwaad doet.’ De wolf boog zijn kop, alsof hij het begreep. ‘Vandaag moet je vrede sluiten met de mensen van Gubbio. Ik weet dat je boze dingen deed omdat je honger had. De mensen zullen je vergeven, en ik zal hun zeggen dat ze jou de rest van je leven iedere dag te eten moeten geven. Dan hoef je nooit meer te doden.’ De wolf leefde in vrede met de mensen van het dorp.

Er kwam een andere wolf die veel roofzuchtiger was: oorlog. Ridders uit heel christelijk Europa gingen vechten in het Midden-Oosten. Ze probeerden de moslims te verdrijven uit het geboorteland van Jezus. Maar eigenlijk gingen veel ridders alleen maar voor het avontuur – om te plunderen, te martelen, te doden.

‘Deze kruistocht is niet heilig’, zei Franciscus. ‘Mensen, gemaakt naar Gods beeld en gelijkenis, mogen elkaar nooit doden. Ik ga naar de vijand, het volk van de Saracenen, en vertel hun voer de ware vrede van Christus.’

‘Nee!’, waarschuwde kardinaal Pelagio hem. ‘Ze zullen je doden! De sultan betaalt zijn soldaten heel veel geld voor de hoofden van christenen.’

‘Ik ben een ridder van Christus,’ zei Franciscus, ‘ik strijd voor vrede met de wapens van liefde en waarheid.’

Per schip vertrok hij naar Egypte, samen met broer Illuminatio. Ze trokken meteen naar het kamp van de vijand. Maar plotseling sprongen soldaten van de sultan hun op de nek. Ze sloegen hen, bonden hen vast en sleepten hen voor de sultan Malik-al-Kamil.

‘Waarom bent u hier?’, vroeg de sultan.

‘Om u te vertellen over de liefde van Christus’, antwoordde Franciscus.

Malik-al-Kamil en Franciscus werden spoedig vrienden. Ze hielden ervan samen over God te praten.

‘Hoe kan ik zeker weten dat uw woorden de waarheid zijn?’ vroeg de sultan hem.

‘Om dat te bewijzen zal ik door vuur lopen’, stelde Franciscus voor. ‘Als ik het overleef weet u dat u Gods woord hebt gehoord.’

‘Zo’n proef kan ik niet goedkeuren’, zei Malik-al-Kamil. ‘Maar u moet me vaak komen opzoeken. En omdat u een heilig man bent, vraag ik u voor mij te bidden dat ik Gods wil mag kennen.’ Malik-al-Kamil zorgde ervoor dat Franciscus een veilige terugreis kreeg. Hij gaf hem ook een bijzonder cadeau, een hoorn, die Franciscus voortaan gebruikte om mensen samen te roepen wanneer hij ging preken. De moslims bliezen op zo’n hoorn wanneer ze samen gingen bidden. Franciscus was de enige ridder die eigenhandig probeerde de oorlog te laten ophouden door met de vijand te praten in plaats van ertegen te vechten.

Delen van het licht

Zegen over het licht

Voorganger

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie zoeken in de stilte naar een vuur voor hart en handen.

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie zingen op Gods adem van de hoop die niet zal doven.

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie roepen om vrede, van gerechtigheid dromen.

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie wachten in vertrouwen dat de liefde zal blijven.

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Het licht van Gods ogen gaat over u op!

De zon van zijn vrede als een nieuwe dag.

Per rij komen 2 personen naar voor en steken hun kaars aan.

We steken aan het vredeslicht onze kaars aan
en geven het licht door aan elkaar.

Telkens we het licht doorgeven zeggen we:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!